

[Boligministeren.]

øvrigt, når det drejer sig om at overbyde de af mig stillede ændringsforslag, så er det jo lykkedes ganske godt. Jeg er så nogenlunde sikker på, at selv om udvalgsflertallet havde foreslået de beløbsgrænser, der nu fremgår af det ærede medlems ændringsforslag, så ville han såmænd nok have fundet ud af at byde endog over disse også. Det ærede medlems ændringsforslag til § 62, ændringsforslaget under nr. 5, er jo i al sin enkelhed kun et overbud i forhold til det forslag om en boligfond, som det ærede medlems partis anden boligordfører, det ærede medlem hr. Arne Larsen, har fremsat her i det høje ting. Men det ærede medlem hr. Axel Ivan Pedersen har jo allerede gjort nogle bemærkninger herom.

Da jeg så det ærede medlems ændringsforslag vedrørende § 28, troede jeg ærlig talt, at det beroede på en fejltagelse, men det ærede medlems udtalelser her i dag viser, at han — ja undskyld, jeg siger det — stadig ikke forstår, hvad det drejer sig om. Under samrådet havde det ærede medlem anmodet mig om at oplyse, hvor stort byggeriets faktiske omfang var, efter at jeg havde foreslået at nedsætte beløbet til det i lovens kapitel V omhandlede byggeri, nemlig, som det hedder:

„for ungdommen og byggeri med andet socialt og kulturelt formål.“

Det skal dog gentages her, at denne nedsættelse er ikke et udtryk for noget ønske om at bygge mindre, men er alene en konsekvens af, at forskelsbeløbet på de 10 mill. kr. er overført til en selvstændig lov om kollegiebyggeri under undervisningsministeriet. Det vil sige, at man sammen med denne opgave også fik de dertil hørende penge. Under samrådet har det ærede medlem givet udtryk for den opfattelse, at det herefter tilbageværende beløb på 15 mill. kr. svarede til den faktiske byggesum. Det er jo ikke tilfældet. De 15 mill. kr. omfatter alene den støtte, der ydes i form af garanti for tredjeprioritetslån eller ca. en tredjedel af de samlede byggeudgifter, der med disse 15 mill. kr. som garanti altså vil kunne andrage rent faktisk et sted mellem 40 og 50 mill. kr. Men dertil kommer, at kommunalt byggeri ikke kan opnå statsgaranti, og derfor er det ikke omfattet af dette beløb.

Forholdet er i øvrigt det, at omfanget af

byggeri af den art, der er nævnt i lovens § 28 — som det også i dag blev nævnt af det ærede medlem fru Else-Merete Ross — slet ikke er afhængigt af den garantiramme, der altså alene giver mulighed for at bygge for 40-50 mill. kr., men derimod afhængigt af de rammer, der fastsættes i det offentlige investeringsprogram, der tilrettelægges af regeringens anlægsudvalg. Derfor benytter jeg gerne lejligheden til også her at give denne redegørelse, som jeg allerede tidligere har givet det ærede medlem hr. Kai Moltke i udvalget. Lad mig føje til for at klargøre det, at for institutionsbyggeri, f. eks. forsamlingshuse, sportshaller, klubhuse, soldater- og sømandshjem, er for indeværende år fastsat et byggeprogram på 15 mill. kr. Til børneinstitutioner er der regnet med 13-14 mill. kr., mens alderdoms- og plejehjem vil andrage 40 mill. kr. Det vil altså sige, at der for byggeri af den art, der er nævnt i lovens § 28, ikke regnes med en byggesum på 15 mill. kr., men med en byggesum på ca. 70 mill. kr. Jeg havde den opfattelse, som jeg sagde før, at det ærede medlem var klar over misforståelsen, og at han derfor ville afstå fra at stille sit bebudede ændringsforslag, fordi der ikke er nogen realitet i det, men misforståelsen er altså ikke klarlagt.

Ønsket om at få bygget så meget som muligt inden for dette område, kan der ikke være nogen tvivl om, men det større byggeri opnås altså ikke ved at forhøje garantirammen; det lader sig kun gennemføre ved at forhøje den kvota, der er fastsat for byggeri af denne art, men det lader sig kun gøre ved at ændre på fordelingen af det samlede byggeprogram, og det vil sige, at det må ske på bekostning af andet byggeri, offentligt eller privat. Jeg tror dog at kunne sige, at enhver mulighed i så henseende har været forsøgt, og jeg kan føje til, at kvotaen for syge- og plejehjem er forhøjet i forhold til tidligere år med 15 mill. kr., så derfor kan jeg på dette område i hvert fald berolige det ærede medlem med, at den højtærede socialminister varetager disse interesser på bedste måde, selv om det trods en energisk indsats ikke helt er lykkedes at nå videre på dette felt.

Axel Ivan Pedersen: Det ærede medlem hr. Finn Poulsen stillede det spørgsmål,